

Regeringen lod smarte gulddrenge og lykke-riddere tage for sig af værdierne i stedet for at sikre et effektivt tilsyn. Spekulanterne blev styrrende rige uden selv at skabe noget som helst af værdi, mens murersvenden, der bygger huse, og SOSU-assistenten, der tager sig kærligt af vore ældre, nu sidder tilbage med regningen. Det er resultatet af en helt forfejlet politik, og derfor har vi brug for en ny regering, der fører en ny politik.

Kl. 15:16

I SF har vi fremlagt en række forslag, som skal hjælpe de trængte unge familier, der lige har købt hus eller lejlighed. Vi foreslår, at førstegangskøbere, der kommer i klemme, skal have mulighed for at indefryse deres ejendomsskat. Det vil skabe tryk hos mange unge familier.

For SF er det vigtigt at sikre stabilitet i finanssektoren og tryk for almindelige bankkunder; tilsynet med bankerne skal skærpes, hvis det står til SF. Vi var med til at redde Roskilde Bank, og det gjorde vi, fordi alternativet ville være værre og ville ramme mange danskere med helt almindelige indkomster. Men lad mig sige det meget klart: Jeg har ingen respekt for de bankdirektører, der sikrede sig selv mange millioner og efterlod regningen hos andre.

Jeg vil tro, at smarte advokater og revisorer har hjulpet dem med at få millionerne i sikkerhed. Måske er det lovligt, men rimeligt er det ikke. Jeg tror, at rigtig mange danskere sidder tilbage med en følelse af at være til grin for deres egne penge, og det gider vi ikke en anden gang. Direktørernes aktieoptioner har fået dem til at tænke kortsigtet og uansvarligt for selv at score en hurtig gevinst, og det går ikke. Derfor har vi krævet et forbud mod aktieoptioner til bankdirektører, så svage sjæle ikke fristes over evne.

Ifølge Finansrådet har bankerne de sidste 10 år tjent 263 mia. kr., og så kan det ikke være rigtigt, at det er skatteyderne, der skal dække tabene, når en bank går ned, mens bankerne selv skummer fløden, når de har store milliardoverskud. Det har været SF's position helt fra starten, og derfor har vi også tilsluttet os aftalen fra i mandags, som forpligter bankerne til at stille med de første 35 mia. kr., hvis en bank skal redde. Vi tilslutter os aftalen og tager det økonomiske medansvar, men vi undrede os stiltfærdigt over, at vi ikke blev inviteret til forhandlingerne. Vi er overbevist om, at vi ville have fået en bedre aftale, hvis SF havde siddet med ved bordet.

Hvorfor skal landets fjerdestørste parti holdes ude? Jeg synes ikke, situationen er til den

type af barnagtigt drilleri. Det klæder ikke regeringen at bruge krisen til partitaktiske manøvrer, især ikke når finansministeren har haft så travlt med at understrege, at man skulle hæve sig over partipolitik på grund af situationens alvor.

Danmark står ikke kun i en finanskrise; vi står også i en velfærdskrise. 7 år med gammeltdags og forældet liberal politik, hvor skattelettelser prioriteres højere end velfærd, begynder nu at vise sig på velfærden, der skranter. Rigtig mange danskere er trætte af at høre den ene minister efter den anden bedyre, hvor fint det hele går, samtidig med at velfærden smuldrer.

I øjeblikket er landets kommuner i gang med hårde spareøvelser takket være regeringens behårde, ja, næsten nordkoreanske styring af kommunerne. I september svarede over halvdelen af landets kommunalchefer, at de forventede væsentlige besværelser i budgettet for næste år, og kommunalcheferne løftede også sløret for, hvem der ville blive ramt. 23 pct. af kommunerne vil skære på ældreområdet, og 22 pct. vil spare på børnehaver og vuggestuer. Det er de ældre, det er børnene, der betaler prisen for regeringens politik, så derfor, kære statsminister og kære regering: Hvis I ikke kan gøre det bedre, så kan vi!

SF har sammen med Socialdemokraterne formuleret en fælles plan, der skal komme kommunerne til hjælp. Vi vil hjælpe kommunerne med en ekstra milliard – penge, der skal gå til de ældre, til de udsatte børn og til at sikre, at de mange busruter ikke nedlægges. Også på dette område er der fælles fodslag mellem oppositionens toneangivende partier.

Under valgkampen lovede Venstre, at det skulle være slut med nedslidte folkeskoler og uhumske toiletter. Siden er der ikke sket meget på den front, tværtimod. Forfaldet fortsætter, og man kan jo undre sig. Enhver privat husstand, der opdager, at det drypper ned, vil da ikke udsætte en renovering; den vil gå i gang nu.

Borgmestre af forskellig partifarve kan fortælle om, hvordan regeringen trods sine valgløfter har nægtet dem at reparere skoler, der er hærgnet af skimmelsvamp. Der er også kommuner, der har fået afslag på at bygge nye institutioner, selv om de har pengene på anlægskontoen; det skyldes regeringens anlægsloft. SF mener, det er absurd at forhindre kommunerne at reparere skoler, der er angrebet af svamp, og at det er absurd at tvinge kommunerne til at leje dyre pavilloner i stedet for at bygge de nødvendige institutioner. Det er det specielt i øjeblikket, hvor ledigheden inden for byggeriet stiger. Ordrebøgerne er ved